

Р Е Ш Е Н И Е

№ 96

гр. Перник, 09.05.2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на седемнадесети април през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ Г.

При секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията Г. административно дело № 403 по описа за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на И.С.А.,*** против обективиран в писмо изх. № 12/ТР-5479-1 от 21.11.2012г. отказ на Кмета на община Перник да издаде мотивирано предписание за изменение на влязъл в сила план на застрояване на УПИ I-6227, в кв. 63 по ПРЗ на гр. Перник. Недоволна от писмото е останала жалбоподателката, която излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми. В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощник и се иска от съда да бъде постановено решение, с което да отмени оспорвания акт. Претендира присъждане на разноски.

Ответника по жалбата чрез процесуален представител изразява съображения за неоснователност на жалбата и пледира за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесния акт като неин адресат, срещу надлежна страна по смисъла на чл. 215, ал. 4, изр. 2 от ЗУТ. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В деловодството на община Перник е постъпило заявление с вх. № 12/ТР-5479 от 18.10.2012г., с което собственика на УПИ-I-6227, в кв. 63 по плана на гр. Перник е поискал допускане на изменение на ПУП-ПЗ. Представил е скица предложение за исканото изменение и документ за собственост. Имота, предмет на изменението на ПЗ е УПИ I-6227I, в кв. 63 по плана на гр.

Перник. Проектът предвижда промяна в начина на застрояване-от свързано в свободно застрояване в УПИ I-6227, а за УПИ III не е дадено предложение.

С писмо изх. № 12ТР-5479-1 от 21.11.2012г. Кмета на община Перник е отказал да издаде мотивирано предписание за изменение на влязъл в сила план на застрояване на УПИ I-6227, в кв. 63 по ПРЗ на гр. Перник. Мотивите са, че не са налице предпоставките на чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ.

За изясняване предмета на спора се изслуша съдебно техническа експертиза, която като неоспорена и компетентно дадена съдът цени в цялост. От същата се установява, че по действащия до момента на исканото изменение ПРЗ, одобрен със заповед № 2322 от 22.12.1978г. и изменен със заповед №1157 от 01.07.1998г. за УПИ I-6227 се предвижда характер и начин на застрояване: етажност-до пет, плътност на застрояването до 60%, показател за интензивност на застрояване на УПИ до 3 и свързано застрояване със съседния УПИ III-общинска собственост. УПИ I-6227 е идентичен с УПИ I-74436, кв. 63 по плана. В предвидената зона за застрояване има изградени подземни комуникации-магистрални съоръжения за дъждовна и битова канализация. Също така този имот граничи с главен /магистрален/ стоманен водопровод, от който тръгва стоманено отклонение, което преминава през предвиденото застрояване на процесния УПИ в посока към ул. "Мл. Стоянов". Вещото лице отразява, че в предложеното изменение предвиденото застрояване е допустимо и се ситуира върху част от терена незасегнат от подземните комуникации.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По своята правна същност отказът за издаване на разрешение по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ за допускане изработването на проект за изменение на ПУП - ПЗ за УПИ I-6227, кв. 63 по плана на гр. Перник е акт, с който се възпрепятства по-нататъшното развитие на образуваното административно производството по чл. 135 от ЗУТ и като такъв, представлява индивидуален административен акт по см. на чл. 214, т. 1 от ЗУТ, подлежащ на съдебно оспорване съгласно чл. 215 от ЗУТ. Поради това съдът приема, че оспорването, като направено от заинтересовано по см. на 131, ал. 1 във вр. с ал. 2, т. 1 от ЗУТ лице /собственик на имот в УПИ, иницирал производство по чл. 135 от ЗУТ за изменение на ПУП - ПЗ за този УПИ/, в предвидения от закона срок и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Оспореният отказ е постановен от материално и териториално компетентен административен орган - Кмета на община Перник.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на административния акт обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/, доколкото същите се субсумират в правно основание за упражняване на предоставена

от закона материална компетентност и респ. дали се следват разпоредените правни последици. В случая съдът намира, че обжалваният отказ, обективизиран в писмото на кмета на общината е постановен в нарушение и при неправилно приложение на материалния закон, по следните съображения:

В разпоредбата на чл. 135, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ /в приложимата ѝ редакция преди измененията със ЗИДЗУТ, обн. в ДВ бр. 82 /2012 г./, е предвидено, че лицата по чл. 131 могат да правят искания за изменение на устройствените планове с писмено заявление до кмета на общината, като когато искането е за изменение на ПУП, към заявлението се прилага скица с предложение за изменението му. Според чл. 135, ал. 3 от ЗУТ /в същата редакция на закона/, компетентният орган по ал.1 в 14-дневен срок от постъпване на заявлението допуска с мотивирано предписание или отказва да се изработи проект за изменение на плана.

Съгласно чл. 5, ал. 1 от ЗУТ общинските съвети и кметовете на общините определят политиката и осъществяват дейности по устройство на територията на съответната община. Съобразно предоставените му от закона правомощия кметът на общината е компетентен да направи преценка дали следва да бъде издадено разрешение за изработването на проект за изменение на ПУП, като съобрази законовите изисквания, свързани с устройството на територията. Тази преценка за законосъобразността на искането включва от една страна проверка дали заявителят е легитимирано лице с правен интерес по чл. 131, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗУТ, а от друга – допустимо ли е проектиране на ПУП /изменение на ПУП/ за конкретния имот, т.е има ли законови пречки, с оглед изискванията на ЗУТ, за проектиране изменение на ПУП и ако е допустимо – с какъв обем и съдържание /вид/ ПУП съгласно разпоредбите на ЗУТ и подзаконовите актове по прилагането му да бъде разрешено да се възложи изработването на проекта за изменение на ПУП.

В случая от доказателствата по делото безспорно се установява, че лицето, подало заявлението, с искане на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ да бъде дадено разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП – План за застрояване е съсобственик УПИ-I-6227, по отношение на който именно урегулиран поземлен имот се иска издаване на разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП – ПЗ. Следователно заявителят е заинтересовано лице по см. на чл. 131, ал. 1 във вр. с ал. 2, т. 1 от ЗУТ, легитимиран да иницира производство по чл. 135 от ЗУТ за изменение на ПУП с искане да бъде издаден акт по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ за допускане изработването на проект за изменение на плана.

В оспорения отказ се твърди, но от доказателствата по делото не се установява, наличието на нормативно регламентирани материалноправни или процесуалноправни пречки, обуславящи извод за недопустимост на направеното със заявлението искане на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ да бъде издадено разрешение за възлагане изработване на проект за

изменение на ПУП – ПЗ за УПИ I. Всъщност както беше посочено, от фактическа страна обжалваният отказ се основава единствено на обстоятелството, че липсва съгласие на всички пряко заинтересовани собственици касателно-от собственика на УПИ-III. Разпоредбата на чл. 131, ал. 1 във вр. ал. 2 от ЗУТ определя кръга на заинтересуваните лица в производствата по съгласуването и одобряването на устройствени схеми и планове, респективно на техните изменения. Това са лицата, на които компетентният административен орган, в хода на образувано производство чл. 135 от ЗУТ, е длъжен да съобщи акта, с който допуска изработването на проект за ПУП /съотв. за изменение на ПУП/; да обяви изработения проект; да разгледа подадените от тях възражения и да съобщи акта за одобряване на ПУП /изменение на ПУП/. В действащата нормативна уредба няма регламентирано изискване заявлението по чл. 135 от ЗУТ за изменение на ПУП да е придружено със съгласие на всички заинтересовани лица по чл. 131 от ЗУТ. Разпоредбата на чл. 135, ал. 1 от ЗУТ определя кои лица са легитимирани да инициират образуване на административно производство за изменение на ПУП и това са именно лицата по чл. 131 от ЗУТ. Но въз основа на посочената нормативна уредба не може да се направи извод, че законът изисква заявлението по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ да е придружено със съгласие на всички заинтересовани лица по чл. 131 от ЗУТ – това не е въведено нито като процесуална предпоставка за допустимост на искането; нито като условие за формална изрядност на заявлението; нито като материалноправна предпоставка за издаването на разрешение за допускане изработването на проект за изменение на ПУП по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ. Да се приеме противното би означавало в противоречие със смисъла и с духа на закона образуването и провеждането на производството по чл. 135 от ЗУТ за изменение на влязъл в сила устройствен план, да се обуслови от съгласието на всички собственици или носители на ограничени вещни права върху имоти по чл. 131, ал. 1 от ЗУТ. Наличието на такова съгласие е предвидено като отделно и самостоятелно основание по чл. 134, ал. 2, т. 6 за изменение на ПУП, но не е безусловно необходимо за изменението на плана в останалите хипотези на чл. 134, ал.1 и ал.2, още по-малко при искане за изменение на плана в условията на чл. 134, ал. 2, т. 4 и 5, какъвто е настоящият случай. Аргумент за това е и разпоредбата на чл. 135, ал. 5 от ЗУТ, предвиждаща възможност при наличие на някое от основанията по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ компетентният орган с мотивирано предписание да нареди изработването на проект за изменение на действащ устройствен план служебно – т.е без и независимо от съгласието или несъгласието на лицата по чл. 131 от ЗУТ. С оглед на това съдът приема, че за надлежното образуване на административно производство по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ необходимо и достатъчно е писменото заявление с искане за изменение на ПУП, да е направено от заинтересовано по см. на чл. 131 от ЗУТ лице. Всъщност на този етап от производството по чл. 135 от ЗУТ-

Община Перник все още не е страна, доколкото едва с издаването на мотивирано предписание за изработване на проект за изменение на ПУП се дава разрешение от компетентния орган за откриване на процедурата по одобряване изменението на устройствения план. Правата на заинтересованото по см. на чл. 131, ал. 1 във вр. с ал. 2, т. 2 от ЗУТ лице, са гарантирани със законово обезпеченото му право на участие в процедурата, чрез предвидената възможност да подаде възражение срещу изработения проект за изменение на ПУП, както и да оспори по съдебен ред крайния административен акт за одобряване изменението на плана и др. Ето защо съдът приема, че кметът на общината се е позовал на илерелевантни материалноправни основания и постановения отказ се явява незаконосъобразен. В искането, с което е сезиран изрично е вписано правното основание на чл. 134, ал. 2, т. 4 и т. 5 от ЗУТ, но органът не се е произнесъл по тези основания. Посочените нарушения опорочават административния акт. Според разбиранията на състава и съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗУТ, в поземления имот се предвижда такова застрояване, което да не влияе неблагоприятно на конструкциите на техническата инфраструктура, както и да не навлиза в сервитутните ивици за експлоатация и ремонт на тази инфраструктура. По делото се установи, че в процесното УПИ са изградени /няма данни за годината на изграждане/ на подземни съоръжения /магистралните водопроводи/, поради което същите се приемат за заварен строеж и около трасетата на водопровода е налице сервитут възникнал по сила на закона за водите. При това положение привеждането в сила предвижданията на действащия план за застрояване би довело до правно нетърпими последици, а именно реализиране на строителство върху сервитутни ивици за експлоатация и ремонт на тези съоръжения. В случая несъответствието между нормата на закона и предвижданията на плана е основание за изменение на застроителния план. Дори да е допустимо изместване на водопровода, то следва да се изпълни при спазване на разпоредбите на чл. 73, ал. 1 от ЗУТ – когато във връзка със строителството е необходимо да се измени местоположението на изградени подземни мрежи и съоръжения, съответните работи се извършват от възложителя на новото строителство след одобряване на проект, съгласуван с експлоатационното дружество, чиито мрежи са засегнати и след издаване на разрешително за строеж. Такова изместване към датата на депозиране на заявлението не е предвидено.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспореният административен акт, като постановен при неспазване на изискванията по чл. 59, ал. 2 от АПК досежно неговото съдържание и в нарушение и при неправилно приложение на материалноправните разпоредби на ЗУТ, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Преписката следва да бъде върната на Кмета на община Перник за разглеждане и ново произнасяне по подаденото заявление и направеното с него искане за издаване на разрешение за възлагане изработването на проект за

изменение на ПУП - ПЗ за УПИ I-6227, кв. 63 по плана на гр. Перник. При новото произнасяне компетентният административен орган следва да извърши проверка и преценка допустимо ли е проектиране на заявеното съгласно приложената скица - проект за изменение на ПУП за посочения УПИ, от гледна точка изискванията на ЗУТ и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане и ако е допустимо - да се произнесе с мотивиран акт по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, като определи обхвата, обема и съдържанието на проекта за изменение на ПУП с разрешението за допускане на неговото изработване.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, искането на пълномощника на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски следва да бъде уважено, като община Перник бъде осъдена да заплати сумата от 210 лв., представляваща 10 лв. внесена държавна такса и 200 лв. депозит за изготвяне на съдебно-техническа експертиза. Адвокатско възнаграждение не се присъжда, тъй като видно от представения договор за правна защита и съдействие не е договорено възнаграждение.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И.С.А. обективиран в писмо изх. № 12/ТР-5479 от 21.11.2012г. отказ да бъде издадено разрешение /предписание/ за възлагане изработването на Подробен устройствен план - План за застрояване на УПИ-I-6227, кв. 63 по прана на гр. Перник.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА за разглеждане и ново произнасяне от Кмета на община Перник по подаденото Заявление вх. № 12/ТР-5479 от 18.10.2012г. от И.С.А..*** да заплати на И.С.А.,*** разноски в размер на 210 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: